

Så til forliget om finansloven: Det er åbenbart svært at forstå Enhedslistens synspunkt, og jeg tror, det er, fordi det er så uendelig langt fra den måde, man normalt tænker og handler på herinde i Folketinget. Men vi foretrækker altså, at tingene tages sag for sag med aftaler om substans og efterfølgende om finansieringen uden sammenkædning paragraf for paragraf, så alle her i salen og uden for huset kan følge med i fuld åbenhed og se, hvad der sker, uden at noget mærkeligt er flettet sammen med indbyrdes aftaler bagved, som ingen kan få øje på. Så må alle partier jo til sidst tage stilling til, hvordan de vil stemme til den samlede finanslov, men så kan alle også have et meget bedre grundlag at gøre det på i stedet for det sædvanlige med et kæmpemæssigt klumpforlig, som ingen fatter hvad indeholder eller hvor sammenhængen er.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Det, der får mig herop, er hr. Peter Duetofts bemærkninger til undertegnede om, at CD sandelig har en del indflydelse på den politik, der bliver ført.

Jeg er helt sikker på, at alle her i salen er klar over, at det absolut ikke er blevet nemmere at være boligejer, efter at CD har sat fingeraftryk på regeringen. Jeg ved heller ikke, om de her 17 øre for bilejerne på benzinen – jeg tænker naturligvis på afgiften – er noget, der gør det nemmere for den enkelte borger på netop de punkter, som CD slog sig op på.

Derudover blev det nævnt så sent som i dag, at der jo er orlovsordningerne osv. Man taler om, at de nu er blevet ændret, således at man kan hæve sin kapitalpension. Så vil jeg da gerne sige til hr. Peter Duetoft – mildt udtrykt: Jeg mener faktisk, at CD er blevet snydt, så vandet driver. Det, det handler om, er jo, at i en lang række tilfælde er der sket en skærpelse af netop kapitalpensionsbeskatningen. Det ved hr. Peter Duetoft udmærket, så jeg ved ikke, hvor det er konkret, at man har den store positive indflydelse på det, der bliver lavet i regeringen.

Jeg kunne nære ønskedrømme om, at det, CD i hvert fald udadtill går og fortæller om med hensyn til, hvad de står for, vitterlig kunne mærkes på regeringens politik. Det fornemmer jeg absolut ikke, tværtimod må man endda sige.

Så bliver det nævnt, at lukkeloven også er noget, som er en stærk liberalisering. Nu skal lukkeloven jo først vedtages, og det er den som bekendt ikke blevet endnu.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil godt bede hr. Jan Kørpe Christensen om for det første at se, hvordan det går med hushandler, og hvilke priser folk faktisk handler til. Der er stor lyst til at bo i eget hus, fordi det er blevet billigere, og der er stor lyst til at have omsætning, fordi der faktisk sælges til nogle gode priser. Det er jo sandheden, og det er den politik, denne regering har ført. I modsætning til den firkløverregeringspolitik, vi var med til tidligere, der ramte ejerboligerne, så har denne politik rent faktisk gjort det godt for ejerboligerne. Det er jo en kendsgerning.

Med hensyn til benzinen må jeg sige: De 17 øre er i nøje overensstemmelse med skattereformen, hvor vi har lovet en automatik i forhold til Tyskland. Det var alternativet til et udspil fra nogle partier i Folketinget, der legede med op til 12 kr. literen for benzin, og så må jeg sige, at de 17 øre dog er peanuts i forhold til, hvad firkløverregeringen var tvunget til i påskepakken i 1985. Der husker jeg noget med, at man satte afgiften op med næsten 2 kr. literen. Så der er altså borgerlige partier, der også kunne lege med den slags.

Så vil jeg godt sige til hr. Holger K. Nielsen, at jeg aldrig har sagt, at man ikke skulle tale om de danske forbehold. Tværtimod vil vi gerne tale så meget som muligt om dem, for vi mener faktisk, at der er kommet gode argumenter, ikke mindst i SNU-rapporten, for at ophæve det danske forbehold omkring Vestunionen. Så det er ikke noget med, at vi skal være tys-tys og så en dag liste det igennem. Tværtimod vil vi gerne forfuldt tryk gå ud og diskutere det for netop at få omvendt tvivlerne, dem, man kan diskutere argumenterne med.

Så må jeg sige til hr. Holger K. Nielsen, at jeg tror, at hr. Uffe Ellemann-Jensen og jeg under forhandlingerne om det nationale kompromis i sin tid slog fast, at det, vi bandt os til fra Venstres og CD's side, var, at vi ikke ville ændre de danske forbehold uden en folkeafstemning.

Jeg ved godt, at hr. Holger K. Nielsen dengang fortolkede det sådan, at vi så heller ikke måtte rejse spørgsmålet om de danske forbehold. Det, de to partier holdt fast i, var, at vi bandt os til folkeafstemningen, men samtidig sagde vi, at vi hver dag, hver aften, hver nat, når vi kunne komme i nærheden af det, ville sige, at vi ønskede de forbehold ophævet. Det var vores frihed til at kæmpe politisk, og den dag, vi her i Folketinget og i befolkningen kunne få et flertal